

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНА ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВИ ТА СУСПІЛЬСТВА

Анотація. Зазначено особливості формування інформаційно-комунікативної взаємодії держави та суспільства.

Аннотация. Указаны особенности формирования информационно-коммуникативного взаимодействия государства и общества.

Annotation. We consider the peculiarities problem of formation of information-communicative interaction between state and society.

Ключові слова: інформаційно-комунікативна взаємодія, органи державного управління, суспільство.

Взаємодія держави та суспільства відображає процеси їх взаємовпливу та взаємну обумовленість, визначає існування руху та розвитку, структурну організацію відповідної системи, що обумовлює формування відповідної моделі демократії та відповідного політичного режиму в державі. Тому доцільно створювати чітку та налагоджену систему взаємодії органів державного управління із суспільством.

Аналізуючи роботи науковців, можна зробити висновок, що у ХХ ст. соціологів та філософів об'єднує ідея необхідності втручання держави у боротьбі з бідністю, гуманізацією праці та управління економічними процесами, серед яких опинились М. Вебер, Ю. Хабермас, Е. Тоффлер та ін. [1]. Слід виокремити роботи В. Селіванова, С. Сьєрогіна, А. Слюсаренко, М. Томенко та інших, які дослідили історичний аспект становлення влади та владних відносин. Осмисленню наявних механізмів влади в сучасному державному управлінні сприяють праці таких науковців, як: Р. Дала, Д. Істона, П. Моріса, Т. Парсонса, Д. Ронга, Г. Саймона, Р. Тауні, Дж. Френча та інших, що визначили два концептуальні підходи: "влада як потенціал" – кінцевий результат соціальної взаємодії та "влада як дія" – певна діяльність соціального суб'єкта. Хоча ідеї цих підходів надають можливість установити елементи моделі влади в управлінні сучасною державою, проте не дозволяють визначити проблеми формування складових інформаційно-комунікативної взаємодії держави із суспільством.

Це обумовлює формування мети тез та постановки завдання як визначення особливостей формування інформаційно-комунікативної взаємодії держави з суспільством, зокрема органів державної управління з громадськими організаціями.

Важливим напрямом інформаційної роботи держави є інформаційно-комунікативна діяльність, яка становить особливий напрям інформаційної діяльності, пов'язаний з виявленням, опрацюванням, збереженням та, що є дуже важливо, поширенням інформації переважно у сфері управлінської, політичної та економічної діяльності [2]. У межах інформаційно-комунікативної взаємодії стосовно управлінської, політичної та економічної сфер органи державного управління мають не тільки своєчасно ознайомлювати суспільство з первинною інформацією, а, перш за все, повинні забезпечувати випереджувальне виявлення проблемних ситуацій та прогнозувати розвиток подій.

Наука розглядає суспільство як цілісну, складну, динамічну самокеровану систему, розвиток якої підпорядкований об'єктивно діючим законам. Суспільство розвивається під впливом механізмів соціальної регуляції, яка полягає у тому, що кожна підсистема перебуває у полі впорядковуючих та організуючих, стихійних і свідомих впливів з боку суспільства в цілому і впливів власних механізмів саморегуляції.

На сьогоднішній день особливості формування взаємодії органів державного управління та суспільства серед більшості сфер полягають у тому, що відбуваються переважно в "односторонній" площині. Неформальні органи управління підсистемою, такі, як, наприклад, органи управління громадської організації діють у межах системи, що саморегулюється, де об'єкт і суб'єкт регулювання розділені.

Головна особливість, сформована на території України у результаті взаємодії суспільства та органів державного управління полягає, у тому, що посадові особи державних органів не завжди ретельно доповідають суспільству про виконання покладених на них зобов'язань. За сутністю державна влада має бути публічною, суспільство має право через громадські об'єднання виражати власні думки і впливати на прийняття рішень органами державного управління. Органи державного управління мають бути публічними, проте до недавнього часу суспільство не отримувало належної кількості інформації, але у зв'язку з демократичними проявами суспільної самосвідомості та вступом України до Ради Європи, зокрема з появою Закону України "Про доступ до публічної інформації" [3], який покликаний сприяти створенню більш прозорих механізмів взаємодії органів державного управління із суспільством, громадяни України отримали право по-європейськи легко та швидко отримувати інформацію, у тому числі про роботу органів державного управління. Цей факт сприяє формуванню інформаційно-комунікативної взаємодії держави та суспільства, що з плином часу набирає обертів.

Таким чином, у межах інформаційно-комунікативної взаємодії держави та органів влади як системи

моментом формування стає необхідність діалогової паритетної взаємодії органів державного управління та суспільства, встановлення атмосфери прозорості та відкритості їх діяльності, зростання рівня політичної та інформаційної культури суспільства в цілому.

Перспективами подальших досліджень є аналіз напрямів удосконалення, означених особливостей, а також розробка заходів, що сприятимуть усуненню проблем інформаційно-комунікативної взаємодії держави та суспільства.

Література: 1. Тоффлер Э. Метаморфозы власти / Э. Тоффлер ; пер. с англ. – М. : ООО Изд. АСТ, 2004. – 669 с. 2. Дзвінчук Д. І. Державне управління : курс лекцій / Д. І. Дзвінчук. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2010. – 501 с. 3. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ucrf.gov.ua/uk/doc/laws/1297433422/>.